

БАЯВАЯ ЗАДАЧА КАМСАМОЛА

На працягу чатырох дзён у сталіцы нашай Рады — Маскве праходзіў XX з'езд Усесаюзнага Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі. У зале Крамлёўскага Палаца членам сабралася больш 4800 дэлегатаў, якіх прадстаўлялі 40-мільёную армію камсамола нашай краіны.

Дэлегаты цёпла віталі прыбыўшых для ўдзелу ў работе з'езда члену 193 дэлегацый міжнародных, рэгіональных і нацыянальных арганізацый і аднанігу моладзі. І студэнтаў з 104 краін.

З дакладам «Справа задача ЦК ВЛКСМ і задачы камсамола на далейшаму камуністычнаму выхаван-

ию моладзі ў свяtle ўстановак XXVII з'езда КПСС» выступіў першы сакратар ЦК ВЛКСМ В. І. Міроненка.

Была заслухана таксама справа задача Цэнтральнай рэвізійнай камісіі ВЛКСМ.

16-та красавіка на рабочым пасяджэнні з'езда выступіў Генеральны сакратар ЦК КПСС М. С. Гарбачоў. Яго выступленне было выслухана з велизарнай увагай і неадварозова суправаджалася прагненымі аплодысментамі.

Дэлегаты з'езда глыбока і ўсебакова амбэркавалі заслуханыя справа задачы. На з'езде ўнесены змян-

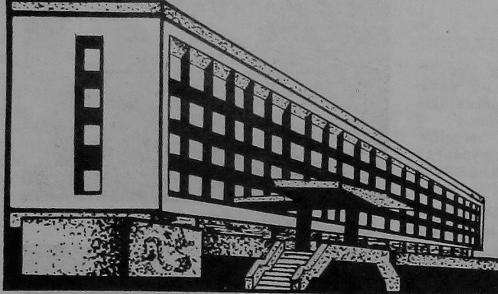
ненні ў Статут ВЛКСМ, выбраны кіруючыя органы ВЛКСМ.

Мэтрыкамі і рабочымі ўстановамі XXVII з'езда камсамола звязаныя цікеры у цэнтры ўвагі ўсіх камсамольцаў, савецкай моладзі. Яны з'яўлююцца арменцірам для іх далейшай дзеянісці. Камсамольцы Краіны Саветаў павінны значна павялічыць сваю намаганію для паспяховага ажыццяўлення гісторычных рабочых XXVII з'езда КПСС, ўнесці дастойны юклад у паскарэнне сацыяльна-еканамічнага развіцця краіны.

Канкрэтныя задачы пастаўлены 1 перад студэнтамі. Найпершы абавязак будучым спецыялістам — настойліва авалодваць ведамі, выбранай прафесіяй, каб па заканчэнні вучобы прынесці найбольшую нарысьце Радзіму.

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ і ПРАФКОМАУ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЕТА

№ 14 (650).

Аўторак, 21 красавіка 1987 г.

Газета заснавана ў верасні 1969 года.

Выходзіць раз у тыдзень

Цена 2 коп.

22-я красавіка — 117-я гадавіна з дня нараджэння У. І. Леніна

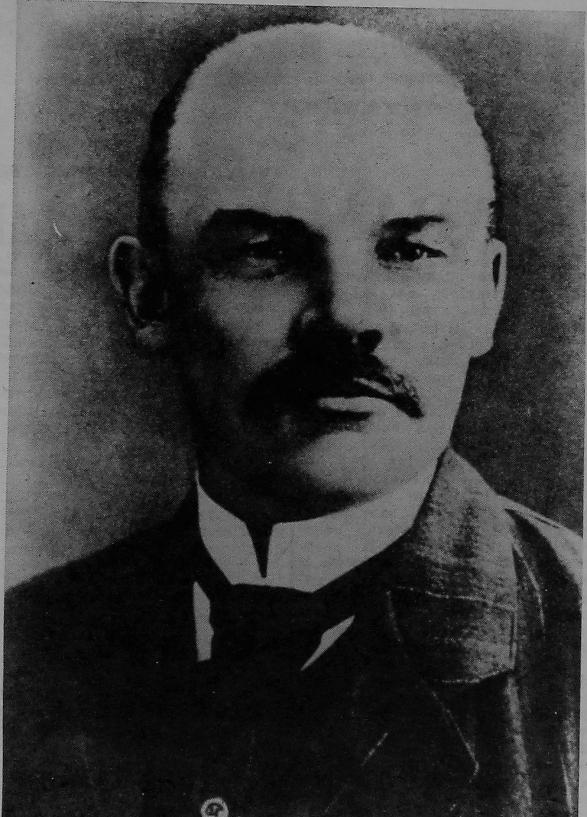
УСІМ ДАРАГОЕ ІМЯ

У нашым горадзе шмат месц, якія носяць імя У. І. Леніна — заснавальніка першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы.

У 1924 г. пасля смерці прафадыра па просьбе працоўных Гомеля імя У. І. Леніна было прысвоена Палацу культуры чыгуначнікаў, у 1957 г. — цэнтральнай вуліцы Навабеліцкага раёна стала называцца вуліцай Ільіча. А ў 1980 годзе, напарэдні 90-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна — стаў насіць яго імя Палац піянераў і школынікаў. У тым жа годзе адна з цэнтральных вуліц была перайменавана ў праспект імя Леніна. У 1958 годзе на цэнтральнай плошчы быў адкрыты помнік прафадыру. За ёсці гэтым — даніна глыбокай павагі і любві працоўных да Уладзіміра Ільіча.

Як сведчыць дакументы, гаспадарчы і культурнае будаўніцтва на Гомельшчыне, якое праходзіла пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада, у многіх выпадках накіроўвалася асабістая У. І. Леніным.

У першыя гады Савецкай улады прыкладваліся велізарнай намаганіі для таго, каб вырваць краіну з цікій голаду і разрухі. Сирод неадыядліх задач, што стаялі перад першай у свеце Краінай Саветаў, першачарговым і самым важным было аднаўленне сель-

скай гаспадаркі. Не выпадкова большая частка ленінскіх дакументаў прысвячалася харчовому питанню.

Савецкія людзі бачылі ў Леніне свайго правадыра і настай-

ніка. З ім дзяліліся радасцямі і горам, яму прысвячалі свае поспехі. Гісторыя яшчэ не ведала кіраўніка які б з такай паўнотай, як Уладзімір Ільіч, ганаровым старшынём Гомельскага гарадскога Савета і тав. Калініна — ганаровым членам і ад імя ўсіх работчыкаў і чырвонаармейцаў горада шле Вам гараче прапалетарскае прывітанне. Прыступаючы да свайгі работы, пленум гарадскога Савета запэўнівае, што ён з гонарам выканане ўскладзенія на яго работчым класам абавязкі. Рабочыя клас Гомелі ўрачыста зазуляе, што заваяваны Кастрычнікам пазыціі ён ніколі не ўступіць.

Гамальчане па праву могуць

ганаўцыца: ганаровым старшынём Гомельскага гарасавета з'яўляўся вялікі Ленін.

В. ЛУГАУСКАЯ,
загадчыца аддзела

Гомельскага абладзярхархіва.

НА СВЯЦЕ ПРАЦЫ

Усесаюзны ленінскі камуністычны суботнік даўно называўся святам працы. Людзі выходзяць на яго з прыгубнім настроем, імінуща дасягнучы высокай працдукцыйнасці. За гэты дзень больш прыгожымі і упрадакаванымі становішчамі насыць вуліцы і дамы.

Святам пазысным абавязкамі удзельнічаць у суботніку лічыць і кожны член шматлікіх чынага Універсітэцкага калектыву. Выкладчыкі, супрацоўнікі і студенты старшыні паграцаць на добраўпрадакаваніі вучэбных карпусоў, інтэрнату, прылягачых да іх тэрыторый.

• • •

Ужо некалькі гадоў запар выкладчыкі і супрацоўнікі эканамічнага факультэта прадаюць у лініі Усесаюзнага камуністычнага суботніка на кандытарскай фабрыцы «Спартак». У цэхі салодкі прадукцыі на працягу тýдня прыходзяць яны па графіку і сёлета. Пасланцы факультэта былі заняты на розных відах работ. Асаблівай старанасцю вызначылася дацэнт кафедры аналізу працоўнай дзейнасці Л. А. Салохіна, супрацоўнікі гэтай кафедры В. А. Мацкевіч, дацэнт кафедры галіновых эканомікі А. І. Максімовіч, асистэнт кафедры эканомікі працы В. С. Каржоў, лабарант кафедры ТСАЭІ Н. П. Слоніковіч і інш. Выкананіе аўтадынікі на сотні работ на сотні рублёў.

Віншаем!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі Універсітэта, дацэнат эканамічнага факультэта, кафедра тэхнічных сродкаў апрацоўкі эканамічнай інфармаціі горача віншуюць асистэнта кафедры ТСАЭІ ЖУЛЬКОВА Віктора Іванавіча із паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата тэхнічных наукаў.

• • •

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі Універсітэта, дацэнат матэматычнага факультэта, кафедра матаналізу горача віншуюць асистэнта гэтай кафедры МІРОЦІНА Адольфа Руслімавіча із паспеховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата фізіка-матэматычных наукаў.

НА ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫЙ СЦЭНЕ

Надзвычай адказным і хваляючым быў вечар 13 красавіка для самадзеяльных артысты народнага студэнцкага тэатра «Люстэрка» нашага Універсітэта. Сваю апошнюю работу спектакль на камедыі М. В. Гоголя «Рэвізор» яны паказвалі на прафесіянальнай сцене — у Гомельскім абласным драматычным тэатры. І хады вольгы выхадзілі на шырокую аўдыторыю ўжо ёсьць (у час зімовых канкітуаў спектакль быў паказаны жыхарами Лельчыциага,

Калінкавіцкага і Светлагорскага раёнаў), на гэты раз артысты студэнты ўсё роўна вельмі хваліваліся, чакалі, як сустэрне гомельскі глядзяч іх работу.

Спектакль цёпла прыняўся архіўнай, наватарства ў пастаўніцтве камедыі рэжысёрам «Люстэрка», артыстам аблдрамтэатра А. М. Бычковым.

Гарачы аплодысменты, кветкі сталі прызнаннем майстэрства артыстаў ГДУ. Метадыст рэспубліканскага міжсанузнага Дома самадзеяльной творчасці Белсаўпрофу У. Мамонкы ўручылі належныя атактыўныя тэатральныя награды. Дыплом за актыўную работу па камуністычнаму выхаванню працоўных.

НАСУСТРАЧ ВЫБАРАМ

З кожным днём шырыцца падрыхтоўка ў выбараў народных дэпутатаў у мясцовыя Саветы. Усё больш разгортаўца гэта работа і ў нашым

універсітэце. Ход правядзення выбараў кампанія амбэркаваны на чарговыя пасяджэнні партынага камітэта ГДУ. Партынага зацвердзілі загадчыкам агітцэнтра старшыню пракфона М. Н. Мурашку, і саветы агіт-калентыўцаў факультэту.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

24-га красавіка ў актавай зале адбудзеца агульнауніверсітэцкія адкрытыя партынныя сходы. На парадак дна выносицца пытанне: «Задачы партыйнай арганізацыі і калектыву Універсітэта ў свяtle рашэнняў студэнцкага (1987 г.) Пленума ЦК КПСС і «Асноўных напрамкаў пераходу вышэйшай і сяродняй спецыяльнай адказнасці ў краіне». (Дакладчык — рэктар Універсітэта акадэмік АН БССР В. В. Бокуць).

Пачатак сходу — у 14 гадзін 15 мін., регистрацыя — з 13 гадзін 40 мін.

ПАРТКОМ.

ЛАЎРЭАТЫ ГАДАВЫХ НАВУКОВЫХ ЧЫТАННЯЎ

Па мове, літаратуры, фізіцы

З 1978 года ў нашым універсітэце ў красавіку праводзяцца гадавыя навуковыя чытанні, прысвечаныя чарговай гадавіне з дня нараджэння У. І. Леніна і Дню савецкай навукі.

Адбылося пасяджэнне конкурснай камісіі, на якім прысутнічалі праdstаўнікі рэктарата, парткома, прафкома ГДУ, па вылуччынню лаўрэату чарговых навуковых чытанніў. Гэтае права заслужылі загадчыкі кафедры рускай

агульнага і славянскага мовазнаўства прафесар П. У. Сцяцко, загадчык кафедры рускай літаратуры дацент У. М. Сабаленка і асистент кафедры оптыкі В. М. Мышкаў. Іх даклады «Даследаванне марфалагічнай і лексічнай дэрывацыі сучаснай беларускай мовы», «Формы ўласнаблення думкі народнай у рамане-эпапе» і «Лазерная апрацоўка матэрыялу пучкамі зададзенай геаметрыі» праdstаўлены на разгляд конкурснай камісіі гісторыка-філалагічнага і фізічнага факультэтў.

У. М. САБАЛЕНКА.

Прафесар П. У. Сцяцко — адзін з аўтараў акадэмічнай граматыкі беларускай мовы, якая з'яўляецца асноўным падручнікам для студэнтаў, настаўнікаў і выкладчыкаў-філологаў. Гэта сведчыць аб яго высокай навуковай кваліфікацыі. Яго працу належыць таксама рад артыкулаў па дыялекту беларускай мовы і ўзаемадзеянню дыялектных форм. Ён шырокая вядомы ў навуковых колах як адзін з вядучых спецыялістаў па лекціях народнай і літаратурнай мовы.

Асноўныя навуковыя інтарэсы дацента У. М. Сабаленка звязаны з тэорыйскімі і гісторычнымі аспектамі народнай і літаратурнай мовы. Дацелаван-

не рамана ён вядзе на шырокім тыпалістичным фоне, выкарстоўваючы падобныя або аналагічныя з'явы ў заходнеўрапейскай літаратуре і літаратуре народаў ССР. Гэта найбольш поўнае працяглівасць ў яго манаграфічным даследаванні, а таксама ў артыкулах, якія былі апублікаваны ў савецкім і зарубежным перыядычным друку.

Вылучаны на конкурс цыкл работ асистэнта кафедры оптыкі В. М. Мышкаўца ўключае 14 даследаванняў. Яны з'яўляюцца важнымі укладамі ў распрацоўку адной з важнейшых фізічных праблем. Рэалныя эканамічныя ўспехі ад іх укаранення перавышаюць паў-

тара мільёна рублёў. Традыцыйныя навуковыя красавіцкія чытанні прышлі ў мінулу пятніцу. Даклады лаўрэатаў выслуханы з вялікай увагай.

С. ПАШУК,
нам. загадчыка НДС.

П. У. СЦЯЦКО.

В. М. МЫШКАВЕЦ.

Фота А. Ульянкінай.

Дні матэматычнага факультэта

З ВЫДУМКАЙ І ГУМАРАМ

Вясновае сонца асвятляе алеі сквера. Гучыць балэрныя дзяўчычы: «Слова дэвіца дзакану лепшага ў свеце матэматычнага факультэта». Міхailу Васільевічу Сельскіну! І ён падыходзіць да мікрофона, які ўстаноўлены на балконе ўпрыгожанага лозунгамі інтарната № 2, і він віншыць нас з адкрыццем «Дзён матфака».

І гэта — нашы першыя «Дні» (мы першакурснікі). Навокал ўсімешкі, жарты, віншаванні. Цікава, што будзе далей? Прагучала каманда, і святочная калона студэнтаў матфака на чале з кіртузом Маяй Вяроўкінай наўстрэчаўся да сквера. Разнасяцца па алеях слова: «Ніхай жывуць «Дні матэматычнага факультэта-87!», «Ніхай жыве матфак!», «Ніхай жыве матэматыка!» і г. д.

Потым ўсіх запрашалі ў корпус № 2. А там шуміць вясёлыя кірмашы, праводзяцца гулы, атракцыёны, працуе латэрэза, адкрыты буфер і бар, дзе можна адвесці судоўныя кактэйль з марожным. Можна таксама сфатографацца з сабрамі, толькі не крӯдавацца патом, што ў твой галаўы ажажацца тулава малыя, палуга ці слана. Есць тут і пакой жаху, і нават «Палац шлюбў». Ды і сам корпус не пазнаўшы. Усё тут сведчыць пра тое, што на матфаку свята: малюнкі на сценах не зноўдзеца.

Пасля пасвячэння нас у студэнты адбыўся спраўдзічны кансультант мастакаў самадзеянісці. Універсітэт мацтакі заснаваўся ў 1987 годзе, але і выкладчыкі.

нах, чорная павуціна з вялікімі павукамі, нацягнутая на расклад з заняткамі...

Паступова сіхе шум кірмашу, і студэнты ідуць па аўтаматамі на заняткі. А як толькі яны скончылі, усе дружна спішацца на аўкцыён з яго традыцыйнай гравёрнай адзінкай — таньга.

На наступны дзень свята працягваецца ў аўтавазе ўніверсітэта. Гучыць песня: «Які падвойна, дзея, жыць на факультэце, прыходзіце на матфак!». І ўзялі ўносицца рознакаляровы флаг. Пачынаецца, на першы погляд, звычайнік сход, але з zusim не звычайнікі парадкамі дні і пра момі: спачатку гаворцаў і співаюць аб студэнткімі жыцці на факультэце, затым праводзяцца «неафіцыйныя выбары афіцыйнай зацверджанай кандыдатуры дзакана». А потым прыходзіцца пасвячэнне нас, першакурсніку, у студэнты. Мы прымаем учарчыцца на клятву і становіміся пілонамі правай студэнтамі матфака. Чора, што ў клятве былі такія радкі: «не месьнікога агульнага з тымі, хто лічыць нас «сухары»». Думаецца, што такія сіроп нас не зноўдзеца.

Пасля пасвячэння нас у студэнты адбыўся спраўдзічны кансультант мастакаў самадзеянісці. Універсітэт мацтакі заснаваўся ў 1987 годзе, але і выкладчыкі.

Цяжка меркаваць аб канцэрце, у якім ўдзельнічаеш, але, на думку гледачоў, ён атрымаўся!

І ёсць ж самым цікавым днём у праграме «ДМФ-88» стала наядзеўніца. Вельмі шмат студэнтаў, выкладчыкі прыйшли паглядзіць медыму і Клуб вясёлых і заходлівых. На медымуме трэці курснікі скардзіліся на недахоп на матфаку праdstаўніцтвамі моладзёжі, чалавечствам, быў паказаны фільм аб падрыхтоўцы да медумы. Потым пачаўся КВЗ «Студэнты—дацэнты». Іздзяў напрочыні барацьба. Спачатку наперадзе — дацэнты, затым іх даганяюць і апрайдзяваюць студэнты. У ім не змаўкае смех, балельщицкі хвалюціцца, Перамагае каманда дацэнтаў. Але нічога! Студэнты яшчэ восьмушыць сваё. Эта ж не апошняя супершоў.

А ўжо нарадзіта перад намі ў аўтаматах былі нашы строгі і сур'ёзныя выкладчыкі, і верміліялі з цяжкісцю ўсе, што толькі ўпорыяня сяяліся гучнай за студэнтаў, жартавалі, быў персанажамі з тэлеперадачы «У свеце жыўёл». Закончыліся «Дні матфака». Знікілі са сцен смешныя малюнкі, фотаздымкі. Пачаліся звычайнікі будні да наступных «ДМФ-88».

А. НОВІКАВА,
студэнтка гр. М-14 матфака.

СХОД ПРАФСАЮЗНАГА АКТЫВУ

У мінулых часах у актавай зале ГДУ адбыўся сход прафсаюзнага актыву ўніверсітэта.

Старшыні прафбюро, прафорг і члены прафбюро, старшыні студсаветаў іншэрнатаў аўблеркавалі пытанне «Аб задачах прафсаюзных арганізацый па паглыбленні перабудовы, палітычнай работе з кадрамі і ўсвятыні падраздзяленій».

З дакладамі выступілі старшыні прафкома М. Н. Мурашка, у спрочках прынялі ўдзел дацэнты кафедры педагогікі і психалогіі, дэлегат XVIII з'езда прафсаюзаў В. П. Горменко, старшыні прафбюро гісторыка-філалагічнага факультэта, студэнт 3-га курса М. Федаранка, трэці курснік матэматычнага факультэта, член прафбюро матфака Н. Лісковіч, старшыні прафкома студэнтаў Н. І. Колтышава, асістэнты кафедры палітканоміі А. В. Вароніч і У. В. Зарашкі, сакратар парткома М. І. Старатовіцкай, галоўны ўрач санатор-

рыя-прафілакторыя ГДУ С. А. Залатык.

У дакладзе і выступленнях на сходзе адзначалася, што рабшэні студзенскага (1987 г.) Пленума ЦК КПСС, XVIII з'езда прафсаюзаў, дакументы парытату і ўрада па вышэйшай школе ўспірываны ў калектыве ўніверсітэта з гарачым адабрэннем і авабязваюць паспяхова іх ажыццяўляць.

На сходзе прафсаюзнага актыву прыняты пасланіца, на якой адзначана, што ва ўсіх сферах нашага жыцця асабліва ўзрасце ролі прафсаюзных арганізацый і іх адказнасць за становішча спраў у працоўных калектывах. Задача сённяшніх дні — актыву пераадоліваць маючыя месца не дахоньці ў работе піярвічных прафарганізацый, разгортаць шырокую арганізацыйную і практичную іх дзеяцельнасць.

На сходзе зацверджаны дадатковыя мерапрыемствы па выкананні рашэнняў XXVII з'езда КПСС і XVIII з'езда прафсаюзаў СССР.

У ДЗЕНЬ ЗАВОЧНІКА

Больш трох тысяч маладых работнікоў розных галін народнай гаспадаркі без адрыўкі ад вытворчасці набываюць вышэйшую адукацыю на завочнім факультэце нашага ўніверсітэта. Кожны месец для іх праўдзіцца «Дзень завочніка», у які можна атрымальці патрэбную кансультацыю, здаць зачыткі і экзамены, вынесеныя на міжсесіі першяды, ліквідаць акаадемічную запазычніцу. Акрамя гэтага для студэнтаў арганізуецца цікавыя супстравы.

Насычанай была програма

«Дня завочніка» 11 красавіка. Адбылася супстрава з дацэнтами кафедры педагогікі і психалогіі В. П. Горленка, дэлегатам XVIII з'езда прафсаюзаў ССР. Валянціна Парфёнаўна падзялілася уражаннямі ад з'езда, гаварыла аб задачах, пастаўленых перад прафсаюзнымі арганізацыймі.

Прыемнымі сюрпризамі для студэнтаў-завочнікаў з'явіліся супстрава з мадэльерамі горада, арганізаваная народным універсітэтам маральна-эстэтычнага выхавання (рэктар Т. П. Гараніна). Для іх прадставіліся добрыя магчымасці пазнавальніцца з напрамкамі моды бытага сезона.

(Наші кар.)

РЫХТУЕЦЦА СВЯТА

У недзяллю, 26 красавіка ў Гомелі упершыню будзе праводзіцца гарадскі студзенікавае свята, у якім прымуть удзел юнаці і дзяўчыны ВНУ горада — дзяржуніверсітэта, БІЧГ, політхічнік.

Свята пачнеша ў 16 гадзін ускладненем кветак дзялегічыямі ВНУ да Вечнага агні на плошчы Прападобнага Іллі Легіна прыбіцу на суправаджэнні духавых аркестраў святочных карнавальных тэатралізаваных відэаў вышэйшых навучальных установ. Пасля таго як на цэнтральнай плошчы адбудзеца ўрачыстое адкрыцце першага гарадскога студзенікавага свята, на эстрадзе ў парку культуры і аддыннага імя А. В. Луначарскага, каланадзе аблдрамтэатра з канцэртнымі праграмамі выступяць ўдзельнікі мастакаў самацэнтра студзенікавага клубу. На пляцоўцы перад планетарыем дыскотека.

Запрашаем студэнтаў ГДУ на гарадское свята.

КАМИТЭТ КАМСАМОЛА ГДУ, ПРАФКОМ СТУДЭНТАУ.

Канферэнцыя чытчою на раману Ч. Айтматава «Плаха»

У ПОШУКАХ ІСЦІНЫ

«Маральнае здароўе грамадства, духоўныя клімат, у якім жывуць людзі, у значайнай ступені вызначаеца станам літаратуры і мастацтва», — гаворыцца ў Палітычным дакладзе ЦК КПСС XXVII з'езду партыі.

Сучасная савецкая літаратура перажывае перыяд неізвестнай актыўнасці, павышанай грамадзянскай адказнасці за тое, што адбываеца ў нашай краіне, у свеце.

Сёня можна выдзеліць рад твораў — «Плакар» В. Распушціна, «Сумны дэзэткы» В. Астаф'ева, «Плаха» Ч. Айтматава, якія сталі прыкметнай з'явай віялкій літаратуры, таму што іх аўтары спрабуюць асэнсаваць грандыёзныя праблемы эпохі, адказаць на самыя злабадзённыя пытанні нашага жыцця і ўсіх часоў: што рабіць? хто вінаваты? хто ён, сучасны герой? З'яўлінне гэтых твораў выклікае часам, неабходнасць тэрміновага актыўнага ўмяшання ў жыццё, калі дадзеныя марудзіць, чакаць. Ні адзін з гэтых твораў не застасціца па-за ўвагай чытчоу.

Да гэтага часу спрачаюцца крытыкі і літаратуразнаўцы, спрачаюцца чытчы і не прыходзяць да аднадушнай думкі аб рамане Ч. Айтматава «Плаха».

Адны крытыкі ламаюць у дыскусіях коп'і не могуць выказаць камплектантную думку аб рамане (напэўна, многія аматёры літаратуры памятаюць першое аблеркаванне «Плахи» у тапеперадаче «Кола вашага чытання»). Іншыя крытыкі правільна зразумелі задуму аўтара, ідэю твора і дапамагаюць чытателю разабрацца ў складаным, шматлікім, праблемным змесце рамана, даказаюць глыбокую неабходнасць «трафесіі» крытыка ў літаратурным творчым працсе. Беларускі пісьменнік і крытык А. Адамовіч адным з першых правільна ацаніў «Плакар», «Сумны дэзэткы», «Плаху».

Цікава, незвычайна дыскусійна прыйшло аблеркаванне рамана Ч. Айтматава «Плаха» на гісторыка-філалагічнай факультэце ГДУ. Канферэнцыя чытчою па твору падрыхтавала і правіла выкладчыца ка-

федры рускай літаратуры канадыя філалагічных наўук Т. Р. Сіманава. З дакладамі выступілі студэнты М. Левіна, І. Сімініна, А. Слепінок, І. Губерна.

Студэнтаў, моладзь усхвалівалі маральныя, сацыяльны-філософскія, экалагічныя праблемы рамана. Каб глыбей зразумецца задуму аўтара, якіх зварнулася да вытоку творчасці Ч. Айтматава, раскрыты канцепцічныя асобы ў яго творчасці. Найбліжы пераканаўча сацыяльную значнасць твора даказае яго непарыўная сувязь з реальнай рэчаіснасцю, куды яна ўходзіць сваімі каранямі, тай фактічны матыр'ял, тая статыстыка, што прывяла ў сваім выступленні студэнтка Н. Міхальчанка.

Шмат спрэчных пытанняў узімка ў час аблеркавання, і на іх нельга дать аднадушны адказ.

— Можа таму невыразшальнымі здаюцца нам гэтыя

сутнічай сам аўтар, і ўспомніць, што і ў той час яго твор гэта ж як і «Плаха» быў не ўсімі разумелы і прыняты.

Найбольш супэречлівая думка ў чытчою выклікаў образ Аўдзія Калістрата. Ен не гэрай і пасціна асоба; Аўдзій — падзвіжнік, які ахвяруе сабой дзяло ідалаў чалавечства. Аўдзія Калістратаў — новы герой у савецкай літаратуры, ён дадзікі ад тыпу станоўчага героя, героя-змагара, стваральніка. Аўдзій змагаецца за чалавека, які зневажае прынцыпы чалавечай маралі. Цяжка признаць правільным той метод барацьбы з сацыяльным злом, які выбірае Аўдзій. Пропаведзі, слова аздыночкі, хадзізь «народ» у аздыночку не могуць спыніць наркаманаў, палітнічных знічальников прыроды, падтрыманых органамі ўлады.

Чытч тачыць бісціле, безвыніковасць дзеянняў Аўдзія Калістрата. Аднак ніхто са

ў наш час ён не выпадковы чалавек».

Вельмі важна для Айтматава, каб сучасны чалавек усвядоміў сябе як звяно, як часцініцу сусветнай духоўнай гісторыі. З гэтай мэтай часткова ўведзены ў аблеркаванне образ Хрыста. Хрыстос цікавіць аўтара не як асабістая біблейская герой, місіонер плюнай ролігі. «Людзі будоўляюць Хрыстос у нашым ўяўленні — жывая фігура, якія дала найвышэйшыя і незабытныя ўрокі асабістай мужнасці і высакароднасці», — піша пісьменнік.

Ч. Айтматаву стварыў раман — эпічнае палатно, якое з'яўляецца своеасаблівай «мадэллю свету». Да самых «сучасных» і «усесучасных» падзеяў жыцця дакрануўся аўтар. «Яму дадзена пачуцьці ўсё самас запаветнае балюсе ў чалавеку нашага часу, і дзякуючы гэтаму ў чалавеку ўсіх часоў».

Ужо даўно Ч. Айтматава, як ўсё прагрэсіўнае чалавечства,

та памастаці ўласобленай думкай пісьменніка-філософа аб непадзельнай роднасці чалавечага і жывёльнага свету. Барацьба паміж дзеўствіемі прыроды амаральна ўжо як барацьба дзяйці адной маці — прыроды. У гэтай барацьбе духоўна гінучь лепшыя прадстаўнікі чалавечства, якія білуць на сібе адказнасць за ўсё і ўсіх. Трагічна зрыкашчы пісьменніка гібелі воўчага вывадка на жыццё аднаго з галоўных герояў рамана Вастона. Вобраз Вастона — чеснага працаўніка, які жыве па прынцыпах сацыялістычнай маралі, адчувае сваю прыналежнасць да ўсіх паддей, што адбываюцца ў свеце, — стаў тыповым у савецкай літаратуре апошніх гадоў.

Вастон блізкі па духу Івану Пятровічу Ягораву, герою «Пажара» В. Распушціна, Сошніку з «Сумнага дэзэткы» В. Астаф'ева. У той перыяд развіція нашай дзяржавы, калі ў выніку парушэння норм сацыялістычнага прамадства страдалі сваю прынцыпавую капшотнасць многія маральныя якіяці ў чалавеку, калі прывыльна і бяспечна могучы існаваць Вазарбай, духоўна спустошаныя асобы, Вастон застаецца ба-

моманты, што мы падыходзім да аналізу рамана, узброены старым інструментам, старой методыкай, знаходзімся пад уладай стэрэotypa, — сказаў другаўкурснік Л. Баранай.

Пацярдзіннем гэтаму было выступленне загадыка кафедры рускай літаратуры дацэнта У. М. Сабаленкі. Уладзімір Мікалаеўчік удзельнічаў у дыскусіі па аповесці Ч. Айтматава «Першы настайнік», на якім пры-

студэнтаў не змог адказаць на пытанні: «Як, на вашу думку, можа ці павінен праявіць сябе актыўны герой?»

Цікава, што Ч. Айтматаву бачыць у сваім герое шмат роднага з сучасным чалавекам: «Я вельмі спадзяюся, што мнозі маладыя люди, сутэр'шыся з ім, признаюць у ім свайго, ва ўсякім выпадку прыслучаюцца да яго слоў, згодзіцца з тым, што на нашай зямлі

трывожныя прафлема захавання прыроды ў век навукова-тэхнічнай рэвалюцыі.

Выпакутавана, з высокім мастацкім майстэрствам апісавае Айтматаву ў рамане гісторыю гібелі воўчага вывадка, вачынцы Акбара, якія надзеленія розумам, духоўным пауцціём. Гэта не тыповы літаратурны прыём. У розум інстынкту, у прыродныя нюх звязаў веरшынік як у неіта реальнага. Можа, гэ-

рапцібом, свята верыць у не-парушнасць ідэалаў сацыялістычнага ладу жыцця.

Н. КАПІШАЙ,
асістэнт кафедры
рускай літаратуры.

НА ЗДЫМКУ: з дакладам на канферэнцыя чытчою па рамане Ч. Айтматава «Плаха» выступае студэнтка гістфіла А. Слепінка.

Фота А. Ульянікай.

Слова—замежным студэнтам

ПА ШЛЯХУ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ

Вясна — самая прыгожая пора, калі абдужаеца прырода, калі ўсё жывое цягнецца да сонца, калі трыумфуе жыццё. Вясна — гэта і падзея, памяць аякіх назаўсёды захадзіцца ў дзеўствіе чытаванні. Вясной нарадаўся У. І. Ленін, вясной, у мал 45-га, прыйшла дубагачанская Перамога. Для сірыйскага народа вясна звязана таксама з самымі лепшымі пачуццімі. Менавіта вясенним днем — 17 красавіка 1946 года — апошні чужаземны салдат пакінуў назаўсёды тэрыторыю нашай Радзімы. Сорак першы вясны свабоды! Свабоды, якія наш народ набіўся з дзялкімі сваёй геральдичнай барацьбай з чужаземнымі захопнікамі, дзякуючы падтрымкі з боку ўсіх міралюбівых краін, перш за ўсё — Савецкага Саюза.

Сірыйская Арабская Рэспубліка знаходзіцца на Бліжнім усходзе. Яе тэрыторыя складае 185,2 тыс. км², насельніцтва — 12 млн. чалавек. Калі 90% насельніцтва — арабы, калі 10% — курды, у Сірый працягуюць тэктам армяне, чаркесы, асирыйцы, аўгурэ. Столиця Сірый — горад Дамаск, у якім звыш 1,3 млн. жыхароў. Дамаск лічыцца адным з самых старых гародоў свету.

Да першых сусветных вайны Сірый працягіў чатырохсот год уваходзіла ў склад Асманскай імперыі. Але на змену асманскаму панаванню ў Сірый прыйшлі англійскі і французскія калоніялы. Вялікая Каstryчніцкая сацыялістычная рэвалюцыя

аказала вялікі ўплыў на развіццё нацыянальна-вызваленчага руху ў нашай краіне. Адразу ж па пасля акупацыі сірыйскі народ узімку наўмысна вызваленчую барацьбу супраць замежных прыгніцальцаў. Актыўна ўдзельнічалі ў гэтай барацьбе і сірыйскія камуністы. Сірыйскія камуністычныя партыі, створаныя ў 1924 годзе, выступаюць за паглыненне прагрэсіўных падрэвэрненняў, за карэнны інтарэсы працоўных людзей. Пад кіраўніцтвам СКП у 1939 годзе ў Сірый была ўтворана Ліга барацьбы з фашызмам. У 1941 годзе Сірый была фармальная аўбешчана незалежнай рэспублікай, але фактычна набыла незалежнасць толькі пасля 17 красавіка 1946 года, калі завяршыўся вывадак з яе тэрыторыі замежных войск. Гэты дзень і стаў нацыянальнымі святыні краіны — «Днём эвакуацыі».

У красавіку 1963 года да ўлады ў краіне прыйшла Партия арабскага сацыялістычнага адрэдзення (або Баас). Столиця Сірый — горад Дамаск. З канца 1970 г. кіраўніцтва партыі прэзідэнтам

дэят Сірыйскай Арабскай Рэспублікі. Хуткі абледзінніца яго чарговы афіцыйны візіт у СССР, які, мы спадзяемся, уніясіе важкі ѹклад у далейшай развіцці дружбы і супрацоўніцтва паміж нашымі краінамі і народамі.

На міжнароднай арэне Сірый ажыцьна праводзіць альтымпіялістычныя курс, лінію на умацаванне супрацоўніцтва з сацыялістычнай краінай, у першую чаргу з СССР. У апошні час наша краіна зрабіла важныя крокі на шляху мірнага ўргулівання канфлікту ў Лівіі, яна зрагадзіца на прадзінім краіні барацьбы супраць ізраільскай агресіі на Бліжнім Усходзе.

Савецкі Саюз ажызвае Сірый рознавоўкай дамаготы. Сімвалам нашай дружбы стаў Еўфрацікі гідраэнергетычны комплекс, які да звыш адной трэці часткі ўсёй вытворчасці ў іншай працэсіі. Пры садзейнічанні СССР у Сірый падбудавана звыш 40 эканамічных аб'ектаў.

Абапіраючыся на самаданную працу народа, на падтрымку ўсіх прагрэсіўных сіл, дружбу з Савецкім Саюзам, Сірый ўпэўнена крочыць у будучыні.

Абдулрахман НУЕМАН, студэнт II курса матэматычнай факультэта;

Нідар БДЗІРА, студэнт I курса гісторыка-філалагічнага факультэта (Сірыйская Арабская Рэспубліка).

З мэтай правядзення антыалкагольных прафілактычных мерапрыемстваў, працапанды здаровага ладу жыцця студэнткі моладзі № 6, студэнты, камсамольскія вакансі, фельчар медпункта. Кіраўнікім гэтага пасласта з'яўляецца падлецкі ўрач-терапеут паліклінікі № 6 І. А. Ошераў, яго намеснікам — студэнт 3-га курса фізічнага факультэта Юрый Сільвестравіч.

Другі грамадскі наркалагічны пост адкрыўся пры санаторыі-профілакторыі ГДУ. Узначальвае яго галоўны ўрач С. А. Залатык. Сюды ж уваходзяць старшыні профкама студэнтаў Н. І. Колтышава, урачы і медыцынскія сёстры профілакторыі.

Асноўная задача створаных пастоў — уздел сумесна з наркалагічнай службай у санаторна-асветнай работе, вызьненне асоб з ліку студэнцкай моладзі, якія скільныя да ўжывання алкаголю, інфармаванне ўрача-нарколога аб тых студэнтках, якія ўжываюць спиртное, а ў выніку прапускаюць заняткі, дрэнна вучачца, падтрымліваюць ў інтэрнатах абсалютнага разжыму цвярозасці, арганізаціі і правядзеніе лекцый, гутарак, кіналекторыя па растлумачэнню шкоды п'янства і алкагалізму, таксікамі і наркамані.

(Наш кр.).

Служба НТИ
інфармуе
у другі і чацвёрты аўторак

кожнага месяца з 14 да 15 гадзін работнікі групы НТИ працаваюць у п. 3-14 першага вучебнага корпуса кансультатыўныя інфарматараў для грамадскіх інфарматараў кафедр і лабараторый.

ПРАЗ ЧАТЫРЫ МОРЫ І АКІЯН

(Працяг. Пачатак у № 13).

ВЕЧАРАМ наш цеплаход пакінёў берагі Марок і ўзяў курс на Іспанію. Першай няўдачай з'явілася тое, што адразу ж па выхадзе ў Атлантычны акіян, мы трапілі ў штурм. Не толькі дзялічы, але і многія хлопцы адчулы на сабе дзеяньне марской хваробы. 12 сакавіка днём перад намі адкрыў свае вароты Гібралтарскі праліў. Міжземнае мора сустрэла нас ветвілі. Штурм утаямаваўся і ўсталівалася ціхе сонечнае надвор'е.

ІСПАНІЯ

14-га сакавіка з раніцы наш цеплаход ужо ішоў уздоўж берагаў Іспаніі. Кутка на гаўроніце з'явіўся горад Валенсія.

Валенсія — трэція па велічыні горад Іспаніі пасля Мадрыда і Барселоны. Яго насельніцтва перавышае мільён чалавек. Горад багаты старадаўнімі саборамі і замкамі. Асабліва пашанчавала ўдзельнікам нашага круіза.

З 14 на 15 сакавіка ў горадзе пачыналася нацыянальнае свята «Фіеста». У перакладзе гэта азначае карнавал, ачышчэнне. У гародах Іспаніі яно праходзіць у розных дні. У Валенсіі працягвалася да 19 сакавіка. Да «Фіесты» гардаждыкі рыхтуюцца на працягу года. За гэты час яны вырабляюць фігуры з пап'емаша, дрэва, кардону. Размалéўваюць і выставляюць іх на вуліцах і плошчах. Негаты раз было зроблены калі 350 фігур, самых разнастайных па памерах і размалéўцах. Асобыны з іх дасяглі пяці—дзесяці метраў у вышынню і прыкладна столькі ж — у дыяметры. У іх ўпаківалася крытка зменшай і ўнутранай палітыкі дзяржавы, эканомікі, розных палітычных дзеячоў.

Карнавал пачынаўся ў поўнач. Вуліцы па-святычному ўпрыгожаны, звязе рознакамілівымі агнямі рекламы. Паўсюдна вывешаны флагі. Адкрыты ўсе бары, кафетэріі, відзёўскі, начныя клубы. Дробныя падрыхтвы, лаўкі, магазіны ў час фіесты закрыты, у школах — кампакты. Началі ўзыраючыся пікарды. Сёлета на свята, як нам расказвалі, было нарыхтавана калі 30 тысяч тон «узурбуктак». Фіеста заканчвалася ў поўнач з 18 на 19 сакавіка. Ройна ў 24 гадзіны ўсе чучалы спальваюць. Прывожыя фігуры згаряюць літаральна на некалькі мінут. Разам з імі «затараюць» усе грехі, беды, злыя духі.

Вечарам 14 сакавіка для ўдзельнікаў нашага круіза

была наладжана святочная вячэра ў рэстаране. Перад намі выступілі прадстаўнікі таварыства іспана-санецкай дружбы. Нам прадэмантстраўвалі танцы розных правінций Іспаніі.

На наступны дзень з раніцы для нас арганізаўлі экспкурсію ў прыград Валенсіі — Сагунта. Ехалі па ўзбярэжжу Міжземнага мора. На працягу ўсёй дарогі — прыватныя дачы і катэджы. Амаль у кожнага жыхара Валенсіі ёсьць домік за горадам, дзе іспанцы праводзяць большую частку свайго вольнага часу.

На шляху мы прайдзім калі шматлікіх апельсіновых садоў. Апельсіны — гэта ў найкай ступені сімвал горада. Флаг Валенсіі ўзвабраў трох колеры — блакітны, чырвоны і жоўты. Блакіты колер азначае мора, чырвоны — кроў, а жоўты — апельсіны і зямлю. Гэта цытрусовая культура складае значочную частку экспарту горада, таму што тут яна дae два ўраджай ў год.

Сагунта знаходзіцца ў 25 км ад Валенсіі. У другім стагоддзі да новай эры Іспанія ў, у прыватнасці, Валенсіі і як прыград, заваявалі рымляне. На месцы іх паселення на гары быў будаваны замак. А некалькі пазней — рымскі тэатр. Яшчэ праз некаторы час тут узіх гарод Сагунта. Замак існуе і па сённяшні дзень. Праўда, цяпер ён мала нагадвае былу крэпасць. Гэта, у асноўным, разваліны і глыбы каменю. Амфітэтрап захаваўся лепш. У час народных свят тут даюць прадстаўленні, на якіх збираеца калі 8 тысяч жыхароў.

Калі замка знаходзіцца невялікі музей, у якім сабраны розныя прадметы хатнія ўжыткі, знайдзеныя пры раскопках. Цяпер стаіць пытанне аб растарыўшыся гэтаға помніка архітэктуры.

У час экспкурсіі па Валенсіі мы пазнайміліся з цэнтральнымі вуліцамі горада, дзе размешчана самая дарагое жыллё, самыя фешэнебельныя магазіны. У цэнтры горада знаходзіцца будынак, у якім праходзіць карыды.

Більшы на гэта відовішча каштуюць вельмі дорага. Мы пабывалі таксама на плошчы горада, у дзеючым саборы святой Дзевы. Вялікая фігура «Святой Дзевы» у час фіесты не спальваецца. І да яе дзе жыхары горада нясуць жывыя кветкі.

У цэнтры Валенсіі раней працяжалася цяпер яе вывель за горад, і на месцы былога рэчышча разбиты паркі, абсталяваны футболь-

ныя пляцоўкі і пляцоўкі для регбі.

Навучанне ў Валенсіі і дзяржаўнае, і прыватнае. Абавязковое — з 6 да 14 гадоў, а з 14 да 17 — вышэйшыя класы, пасля заканчэння якіх моладзь можа паступаць ва ўніверсітэт. Тут навучанне платнае, аднак калі см'яне ўстане аплацицы расходы на вучобу, то выплачваецца невялікая стыпендыя. Для студэнтаў ёсьць спецыяльныя жылыя дамы, дзе ім здаюцца кватэры за пэўную плату. Медыцынскай дапамогай, месцамі адпачынку студэнты маюць права карыстацца бясплатна. Пасля здачы экзаменаў яны могуць папрацаваць, каб заробіць сабе грошай. Есць тут і беспрацоўе, таму што колькасць выпускнікоў пераважае над наўясцю рабочых месцаў. Калі ж молады спецыяліст із працягу трох гадоў не зможа знайсці сабе работу, ён за плату пераадае экзамен на права быць бакалаўрам.

У Валенсіі ёсьць ўніверсітэт. Яго будынкі (у кожным — па аднаму факультэту) займаюць амаль усю вуліцу горада. Ва ўніверсітэце навучанне пляцігравое, акрамя факультэта турызму. На ім студэнты займаюцца практычнай работай, і за плату пераадае экзамен на права быць бакалаўром.

У горадзе дзяржаўнага жыцця няма, толькі прыватнае. Плата залежыць ад месца знаходжання дома, ад размера кватэры і г. д. і ўносицца жыхарамі адразу ці ў выглядзе кредиту.

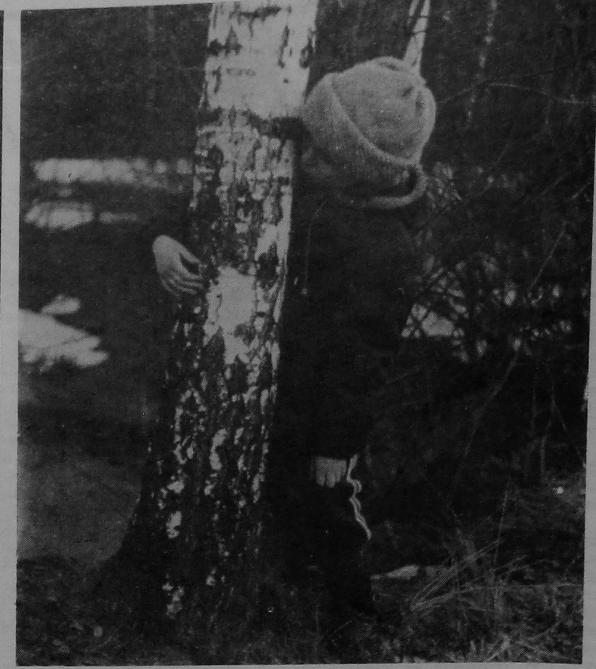
Беспрацоўным выплачваецца на працягу чатырох гадоў дапамога. За гэты час яны павінны атрымаль або новую адукцыю, або перакваліфікацыю. Калі беспрацоўнаму вышы 55 гадоў, яму выплачваецца пажыццёвая мінімальная плата.

Медыцынскае аблугоўванне ў Іспаніі вельмі дарагое. Учыльні мы і кантрасты: раскошы і беднасць. На адной з невялікіх вуліц Валенсіі калі пад езды дома, на крэпасці старымі пледамі, спала на кароне пажылай жанчыны, побач стаяў яе нахільны скарб.

На вуліцах горада — шмат групп панкаў. Гэта моладыя, якія жыве днём сённяшнім, не думаюць аб будучым.

Вечарам 15 сакавіка на наўшчыце цеплаходзе адбылася сустэрна з прадстаўнікамі іспанскага насељніцтва, у час якой мы дасведчыліся аб тым, што нас цікаўляла.

А. БАЛОГА, А. МЕЛЕЖ,
студэнты 3-га курса
еканамічнага факультэта.
(Працяг будзе).

МАЯ БЯРОЗКА.

Фота І. Ермачэнкі.

САМУЛЯЦІЯ ПА ТРОХ ВІДАХ ЗБРОІ

У спартыўнай зале нашага ўніверсітэта прадведзена адкрытае першынство Гомельскага аблсаўета ДФСТ прафсаюзаў па фехтаванні. Акрамя гаспадароў, у ім прынялі ўдзел студэнты Беларускага політэхнічнага інстытута, ВДУ імя У. І. Леніна, Ленінградскага інстытута інженераў чыгуначнага транспарта, мушкетёры бакінскага «Лакаматыва» і гомельскага «Дынама». Сядр ад прачываючых перамогу было 13 майстров спорту.

Першымі на дзяржку выйшли шаблісты. Пасля праведзеных паяднаній на вышыню прыступку п'едэстала гонару ўзяліся чэмпіён I міжнародных гульняў СССР у камандным заліку студэнтаў БПП майстар спорту

Ігар Гарашэвіч. Другое месца дасталося яго таварышу па зборнай камандзе рэспублікі майстру спорту Аляксандру Падасінаву (аблсаўет ДФСТ).

Сядр рапіркстак першыя два месцы занялі ленінградскі С. Жыгуліна і А. Барысаў. Трэцім прызёрам стала студэнтка факультэта фізычнага вывучэння ГДУ кандыдат у майстры спорту А. Сердзюкова.

Найбольшая колькасць удзельнікаў была ў спарніцтвах шлажкыстаў. Першым майстаром спорту Г. Пырко, на другім месцы — студэнт факультэта фізычнага вывучэння ГДУ кандыдат у майстры спорту А. Стасенка (абодва — аблсаўет ДФСТ). Трэцім прызёрам стаў дынаамізавец майстар спорту А. Дагадаў.

У камандным заліку міжнародных аказаліся шаблісты БПП, рапіркстакі з Ленінграда і шлажкысты Гомеля.

В. ЛІСОУСКІ,
галоўны судзя спарніцтваў, майстар спорту СССР.

СТУДЭНЦКІ ДЗЕНЬ ЗДАРОУЯ

У нядзельлю, 12 красавіка, спартыўная зала ўніверсітэта была ў распараджэнні студэнтаў эканамічнага факультэта. Тут яны правілі свой «Дзень здароўя». Калі 100 чалавек сплаўнічалі па баскетболу, волейболу, міні-футболу, настольнаму тэнісу. Парадавалі першакурснікі. Яны былі міцнейшымі ў турнірах па волейболу і міні-футболу.

Узнагародай для пераможцаў спарніцтваў сталі смачныя тарты.

нам. дэкана эканамічнага факультэта па спорту.

П. САКОВІЧ,

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, Савет кафедр грамадскіх наукаў, даканат матэматычнага факультэта выказаўшы глыбокае спачуванне даццанты кафедры палітэканоміі ГАЛЕЕВУ Віктору Пятровічу з выпадку напаткавання на падарожніка яго гора — смерці МАЦІ.

Лірычнае піснічынне ўзорылі народныя карані, наша адказансць перад мінулым і будучым, вялікая радасць жыцця — асноўны пафас яго лепшых вершаў, сабраныя у гэтым кнізе з вядомых зборнікаў «Адкрыццё», «Вынаходы віяроў», «Знак аховы», «Наскорозь».

Янгендзія ЯНІШЧЫЦ. Калі на зімы. Кніга лірыкі. Мн. Маст. літ., 1987.

Новая лірычнае кніга пазэцэс — працяг шчырай і хвалючай размовы з сучаснікамі, з людзімі старшага пакаленія.

Пазэцэса не выпадкова вызбраў і назывы свайгі кнігі, лейтматыў якой — фальклорны прыцягнальнік вобраз каліні, асабліва сучучны хакаючаму сэрцу.

Гэтыя кнігі вы можаце купіць у кнігарні № 19 (вул. Савецкая, 106).

Н. ШАТОН,
прадавец магазіна.

ны паром. Лірыка. Мн. Маст. літ., 1986.

Міхась Башлакоў жыве і прадае на гомельскім Палесці. Край легенд і паданій, дзе і цяпер чуюцца водгукі хвальноўкіх сказаў, натхнене маладоў газта. Вершы, якія ўзвышаюць аб партызанскім родных

лі любілі. Ен едзе ў горад, дзе, здавалася б, яго чакаюць. Але ў жонкі ўжо новы муж, у дзяціці бацька. Многае не вэрнуць, ды не ўсё яшчэ страчана...

Аповесць «Былі дру...» і апавяданні прысвечаныя людзм розных прадмесці горада і вёскі. У творах узіміца

вострыя маральна-этычныя праўлемы.

Уладзімір НЯКЛЯЕЎ. Галубіна пошта. Вершы. Мн. Маст. літ., 1987.

Паўністый аргументаў грамадзінскага, страсна публіцыстычнага пафасу, лаўрэат прэміі Ленінскай камісіі Уладзімір Някляеў кране душы шматлікіх чытачоў глыбока прачувальных словах пра саме інтымна-запаведнае ў чалавеку.

Непарыўна сувязь чалавека

«Гомельскі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, комітета ЛКСМВ і профкомов Гомельскага грамадскага ўніверситета (на беларускім языку), Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітата БССР на справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.